Lietas Nr. 19220328024
K69-0251-25/30
ECLI:LV:KURT:2025:1204.19220328024.11.S

Kurzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Ventspilī 2025. gada 4. decembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Olga Macpane

piedaloties prokurorei Elīnai Nelmai un zvērinātai advokātei Ivetai Ļaksai

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā /Persona C/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 168.[1] panta un 130. panta trešās daļas 6. punkta.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona C/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Kurzemes rajona tiesas 2024. gada 26. aprīļa lēmumu /Persona C/ tika piemēroti pagaidu aizsardzības līdzekļi pret vardarbību un noteikti ierobežojumi, tostarp aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /Persona D/ (iepriekš uzvārds /uzvārds/) un aizliegums, izmantojot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda cita veida sazināšanos ar /Persona D/.

2024. gada 1. maijā /Persona C/ tika iepazīstināts ar minēto tiesas lēmumu, tajā skaitā sekām, kādas iestāsies, ja tiesas lēmums netiks pildīts labprātīgi.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, /Persona C/ no 2024. gada septembra beigām līdz 2024. gada 2. oktobrim, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotos laikos, atrodoties /ieslodzījuma vieta/ /Adrese A/, saziņas lietotnē "Telegram", kas piesaistīts izmeklēšanā nenoskaidrotam numuram, vairākkārt, bet ne mazāk kā 2 reizes, zvanīja uz /Persona D/ profilu, tādējādi sazinoties ar viņu, tostarp nolūkā noskaidrot viņas lietotājvārdu profilam sociālā tīkla lietotnē "Instagram" turpmākai saziņai.

Tāpat laika posmā no 2024. gada augusta līdz oktobra sākumam, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotos laikos, /Persona C/, atrodoties /ieslodzījuma vieta/ /Adrese A/, nolūkā organizēt sazināšanos ar /Persona D/, izmantojot citu personu starpniecību, no /ieslodzījuma vieta/reģistrētā stacionārā tālruņa ar Nr. /Tālrunis A/ un tālruņa ar Nr. /Tālrunis B/ saziņas lietotnē "Telegram" vairākkārt-ne mazāk kā 3 reizes zvanīja uz /Persona D/ mātes lietošanā esošo tālruni Nr. /Tālrunis C/ un uz viņas profilu lietotnē "Telegram", lūdzot nodot ziņu /Persona D/ par nepieciešamību sazināties ar /Persona C/.

Turpinot savu noziedzīgo nodomu, 2024. gada 3. oktobrī plkst. 14.25 /Persona C/, atrodoties /ieslodzījuma vieta/ /Adrese A/, izmantojot /ieslodzījuma vieta/ reģistrēto stacionāro tālruni ar Nr. /Tālrunis A/, nolūkā organizēt sazināšanos ar /Persona D/, izmantojot citu personu starpniecību, zvanīja uz /Persona E/ lietošanā esošo tālruni Nr. /Tālrunis D/, lūdzot viņam nodot ziņu /Persona D/ par nepieciešamību ieiet sociālā tīkla lietotnē "Instagram", ko /Persona E/ izdarīja, 2024. gada 4. oktobrī plkst. 21.26 nosūtot no savējā uz /Persona D/ lietošanā esošo numuru divas ziņas.

Turpinot savu noziedzīgo nodomu, laika posmā no 2024. gada 2. oktobra līdz 10. oktobrim /Persona C/, atrodoties /ieslodzījuma vieta/ /Adrese A/, izmantojot spēļu konsoli un interneta pieslēgumu, sociālā tīkla lietotnē "Instagram" caur profilu "/profils A/" tīši vairākkārt sazinājās ar /Persona D/, kopumā ne mazāk kā 93 reizes zvanot un nosūtot 106 ziņas uz viņas lietošanā esošo profilu "/Profils B/". Tādējādi /Persona C/ tīši, ļaunprātīgi nepildīja 2024. gada 26. aprīļa tiesas nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar šādām darbībām /Persona C/ izdarīja Krimināllikuma 168.^{1} pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[2] Turklāt /Persona C/ tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu personai, ar kuru viņš ir bijis pastāvīgās intīmās attiecībās.

2020. gada 15. septembra vakarā, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz plkst. 20.21, /Adrese B/ /Persona C/ (iepriekš uzvārds /Persona C/) savstarpēja konflikta laikā un dusmās uz /Persona D/, ar kuru ir bijis pastāvīgās intīmās attiecībās, satvēra aiz kakla aizmugurējās daļas, ar roku ne mazāk kā vienu reizi tīši iesita /Persona D/ pa seju.

/Persona C/ tīšo noziedzīgo darbību rezultātā /Persona D/ tika nodarīti miesas bojājumi: sista brūce labās acs augšējā plakstiņa rajonā, zemādas asinsizplūdums vaiga rajonā pie labās acs, kas pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 dienām līdz 21 dienai.

Ar šādām darbībām /Persona C/ izdarīja Krimināllikuma 130. panta trešās daļas 6. punktā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[3] Tiesas sēdē apsūdzētais /Persona C/ sevi par vainīgu par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 168.^{1} panta un 130. panta trešās daļas 6. punkta neatzina un iesniedza rakstveida liecību (lietas 5. sējuma 13.-15. lapa), norādot, ka sakarā ar celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 168.^{1} panta var liecināt, ka, atrodoties /ieslodzījuma vieta/laika posmā no 2024. gada septembra, sarakstījās ar /Persona D/ mātes māsu /Persona F/ mājas lapā*Facebook*. Nekādā veidā nav centies sazināties ar /Persona D/. /Persona F/ rakstījis, ka vēlas kādu bildi vai video ar meitu un saskarsmi ar meitu. /Persona F/ atbildēja, ka viņai nav un lai prasa /Persona D/. Uz to atbildējis, ka nedrīkst ar viņu sazināties un mēģinājis ar /Persona F/ starpniecību redzēt bērnu. Sarakstes laikā ar /Persona F/ vienu dienu pievienojās /Persona D/ un uzrakstīja, ka bērnam ir viss kārtībā. Uzskata, ka nav aizliegts ar citu personu starpniecību sazināties ar /Persona D/ jautājumos par saskarsmes realizēšanu ar bērnu. Kā zināms, tajā laikā bija tiesvedība par laulības šķiršanu un saskarsmes izmantošanas kārtības noteikšanu ar bērnu un šis process jautājumā par saskarsmes izmantošanas kārtību ar bērnu ir noslēdzies ar tiesas lēmumu par izlīguma apstiprināšanu. Pēc tam sapratis, ka šī saziņa notika ar nolūku, lai /Persona D/ varētu iesniegt pierādījumus Valsts policijai par sazināšanos ar viņu, lai gan saziņa ar /Persona F/ starpniecību notika par bērnu un izlīguma noteikumiem.

Lai varētu redzēt bērnu pa video un veikt šo saskarsmi, un redzēt kā bērns izaudzis un kā attīstās, /Persona D/ izveidoja kontu*Instagram* profilā, kurā notiks šī saskarsmju tiesību realizēšana. Saskarsmes realizēšanas laikā *Instagram*lietotnē piedalījās arī /Persona D/. Šajā*Instagram*profilā tika veikta sarakste par miera izlīguma punktu saskaņošanu, kā un cik bieži spētu meitu redzēt video un satikt, jo advokāts gatavoja izlīgumu par saskarsmi, kam piekristu abas puses. Veicot šo saraksti, advokāts gaidīja atbildi, kurus punktus iekļaut šajā izlīgumā un, nesaņemot atbildi uz vēstuli, palūdzis paziņam /Persona E/, lai uzraksta uz /Persona D/ un /Persona

G/ numuriem SMS: “ieej*Instagram*, vai tiešām tas ir tik grūti izdarāms”. Šādā veidā veica saskarsmes organizēšanu ar meitu caur trešo personu, kas nav aizliegts. Tikai vēlāk sapratis, ka /Persona D/ ir apmānījusi un sazināšanās bija viņas provokācija, lai vēlāk šo saraksti iesniegtu Valsts policijā, kas pierādītu tiesas lēmuma pārkāpšanu, lai gan nebija ļaunu nodomu. Vēlējies tikai redzēt bērnu un sakārtot jautājumus saistībā ar šķiršanās procesu un saskarsmes jautājumus par bērnu.

Sarakstes laikā no /Persona D/ teiktā, ka viņa vēloties atkal būt kopā un ka ar /Persona H/ esot izšķīrusies, nolēma pārbaudīt šīs informācijas patiesumu, piezvanot pašam /Persona H/ no /ieslodzījuma vieta/ taksofona. No /ieslodzījuma vieta/ taksofona zvanījis /Persona G/ uzzināt par meitas labklājību.

Nekad nav zvanījis /Persona D/ no /ieslodzījuma vieta/ taksofona vai*Telegrama*, tāpat ne reizi nav zvanījis /Persona G/, lai iegūtu kaut kādus /Persona D/ kontaktus, kā arī nav izteicis draudus kādam vai nomelnojis /Persona D/ citu acīs.

Sakarā ar celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 130. panta trešās daļas 6. punkta var liecināt, ka uztur 2020. gada 29. oktobrī sniegto liecību. Tā kā /Persona D/ bija alkohola reibumā, viņu iegrūdis mašīnā, pie kuras stūres bija /Persona G/, un viņa pakrita un uzkrita uz kaut kā, kas atrodas starp vadītāja un priekšējā krēsliem. Ja /Persona D/ būtu sitis, /Persona G/ būtu atturējusi.

[3.1] Pirmstiesas izmeklēšanā /Persona C/ 2024. gada 13. oktobrī kā aizturētais sniedza liecību (lietas 2. sējuma 106. lapa), ka viņam ir zināms, ka ir aizturēts par tiesas sprieduma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību neievērošanu, par to, ka, atrodoties ieslodzījuma vietā, ir sazinājies ar savu sievu/Persona D/u. Pilnībā noliedz, ka ir sazinājies ar /Persona D/, pēdējo reizi ar viņu sazinājies 2024. gada maijā, ir izcietis sodu par to. Ieslodzījumā atrodas no 2024. gada 13. maija, kad tika aizturēts un pēc tam ievietots /ieslodzījuma vieta/, kur bija pieejams taksofons, bet no tā nav zvanījis /Persona D/i. Uzskata, ka ar viņu notiek izrēķināšanās, ļaunprātīgi izmantojot pagaidu aizsardzību pret vardarbību nolēmumu, lai nespētu laicīgi iesniegt tiesā prasību par saskarsmi ar bērnu, kas jāizdara līdz 16. oktobrim, tādā veidā pasliktinot tiesā panākt normālu saskarsmi ar savu bērnu.

[3.2] /Persona C/ 2024. gada 14. oktobrī kā aizdomās turētais sniedza liecību (lietas 2. sējuma 109. lapa), norādot, ka 2024. gada 14. oktobra lēmums par viņa atzīšanu par aizdomās turēto pēc Krimināllikuma 168.^{1} panta saprotams, savu vainu neatzīst. Vēlas liecināt, ka nav licis /Persona E/ nosūtīt ziņu/Persona D/i. Izmantojot /ieslodzījuma vieta/ stacionāro tālruni Nr. /Tālrunis E/ nav zvanījis uz/Persona D/s tālruni /Tālrunis F/ un /Tālrunis G/. Nav sazinājies ar/Persona D/u vietnē *Instagram*, jo, atrodoties ieslodzījuma vietā, tas nav iespējams. Oktobra sākumā ir sazinājies ar /Persona G/ ar vēlmi uzzināt par savas mazgadīgās meitas labklājību, nav licis viņai nodot ziņas/Persona D/i.

[3.3] /Persona C/ 2020. gada 29. oktobrī kā persona, pret kuru uzsākts kriminālprocess (lietas 3. sējuma 49. lapa), liecināja, ka 2020. gada septembrī ap plkst. 17.30 aizbraucis pie savas dzīvesbiedres /Persona D/, kura atradās /Adrese B/ mājas numuru neatceras. Tur bija arī /Persona D/ draudzenes/persona O/ un vēl viena, kuru nepazīst, un /Persona D/ māte /Persona G/. /Persona D/ tur ar draudzenēm lietoja alkoholu. Kad aizbraucis, /Persona D/ ar draudzenēm sagaidīja uz ielas. Gribēja /Persona D/ vest uz mājām, jo viņa jau bija stiprā reibumā. Sākumā viņa piekrita braukt, bet, kad vedis viņu uz mašīnu, draudzenes sākušas kliegt, ka viņa nekur nebrauks. To izdzirdot, /Persona D/ sāka pretoties un vairs negribēja braukt. Tad atvēris aizmugurējās labās durvis un iegrūdis /Persona D/ mašīnā. /Persona D/ pakrita un ar seju uzkrita uz sliedes, kas atrodas starp vadītāja un priekšējā pasažiera krēsliem. Nav pārliecināts, vai viņa kritiena rezultātā kaut ko pārsita vai nē. Palīdzēja viņai piecelties, pēc tam viņa no mašīnas izkāpa un aizgāja pie savām draudzenēm. Kad viņa izkāpa, nekādus miesas bojājumus viņai neredzēja. Arī mašīnā nekādu asins pēdu nebija. Pēc tam aizbraucis prom. Nav pārliecināts, vai /Persona D/ guva traumu kritienā pret sliedi automašīnas salonā vai kur citur.

[4] Neraugoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu neatzina, tiesa uzskata, ka viņa vaina abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta pilnībā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem, kas tika pārbaudīti tiesas izmeklēšanas laikā.

[5] Pēc Krimināllikuma 168.[1]panta /Persona C/ vaina pierādīta ar īpaši aizsargājamās cietušās /Persona D/, liecinieku liecībām un rakstveida pierādījumiem.

[6] Cietusī /Persona D/ tiesā un pirmstiesas izmeklēšanā 2024. gada 11. un 18. oktobrī liecināja (lietas 1. sējuma 82., 85., 89.-90. lapa), ka 2024. gada septembra beigās, precīzu datumu neatceras, vakarpusē atbildējusi uz nezināma numura zvanu *Telegram*kanālā, zvanītājs bija /Persona C/, kurš tobrīd atradās /ieslodzījuma vieta/. Viņš prasīja par bērnu, kā iet /Persona H/. Pēc tam /Persona C/ zvanīja vairākas reizes uz*Telegram*, vismaz divas reizes dienā. Viņš gribēja pa videozvanu redzēt meitu. Lai varētu izmantot videozvanus, /Persona C/ paprasīja, lai iedod viņam savu*Instagram*profilu, ko arī iedevusi. Sākot no 2024. gada 2. oktobra /Persona C/ sāka rakstīt*Instagram* profilā, izmantojot profilu "/profils A/", interesējoties par mierizlīgumu. Sarakste notika vienmēr pēc viņa iniciatīvas, un to nosūtījusi procesa virzītājai. Tika veikti arī balss zvani, taču tie *Instagram*nesaglabājas. Vēl pirms tam, 2024. gada 25. septembrī /Persona C/ *Telegram* kanālā zvanīja un prasīja pārskaitīt viņam 10 *euro*uz /Persona I/ kontu Nr. /IBAN A/.

[6.1] 2024. gada oktobra sākumā, kad nav atbildējusi, /Persona C/ sāka zvanīt mammai /Persona G/, viņa atstāstīja, ka /Persona C/ teicis, ka gribot, lai viņam atbild,prasījis pateikt konkrētu cietušās atrašanās vietu. Tad vēl ar viņu runāja, ka vajag ar meitu izbraukt no valsts, bet ir liegums, kuru viņam vajag atcelt. Uz to viņš tad *Instagram*rakstīja, lai viņu pieraksta pie notāra. Vēl /Persona C/ rakstīja, kad varēs saņemt mierizlīguma dokumentus, ka vēlas ar tiem iepazīties. Mutiski atbildējusi, ka viņa nosacījumi nebūs uzreiz atbalstīti. Pēc tam viņš turpināja rakstīt, zvanīt dažādos laikos, atbildējusi uz dažiem audiozvaniem. Pēc tam 3. oktobrī /Persona C/ rakstīja, ka esot gatavs mierizlīgums, vai varot to nosūtīt advokātam. 5. oktobrī viņš rakstīja, lai steidzami ar viņu sazinās. Tā kā šo ziņu un uz viņa zvaniem neatbildēja, viņš sāka rakstīt, ka viņam uz*Facebook*profilu ir atsūtīts kaut kāds murgs un ka viņam esot mierizlīgums uz rokas, ka viņš vēlas to apspriest. Viņš vēl rakstīja, ka viņam kaut kādu "podstavu" taisot, tādā veidā izprovocēt viņam kaut ko atbildēt. /Persona C/ rakstīja, prasīja nauda, rakstīja tekstus it kā trešās personas vārdā par abu attiecībām. Beigās viņam vairs uz zvaniem neatbildēja, tikai 11. oktobrī, jo gribēja zināt, vai viņš ir pārvests uz citu kameru. Rakstīt un zvanīt /Persona C/ pārtrauca 2024. gada 11. oktobrī.

Tāpat no savas mātes /Persona G/ uzzināja, ka /Persona C/ viņai pa tālruni teicis, ka esot sūtījis uz cietušās dzīvesvietu kaut kādus cilvēkus, lai pārbauda, vai atrodas mājās, jo neesot viņam atbildējusi*Instagram*. Viņa arī pateica, ka viņai zvanījis /Persona E/ un teicis, lai cietusī atbildot /Persona C/, vai tiešām esot tik grūti pacelt telefonu un atbildēt. Pašai /Persona E/ nezvanīja, tikai atsūtīja divas SMS ar tekstu "/Persona C/ prasīja, lai ieiet*Instagram*", tas varēja būt 2024. gada 4. oktobrī.

Uzskata, ka /Persona C/ nemainās, ka viņš turpinās ar cietušo sazināties, ir bail no viņa, viņš var atriebties. Jau agrāk ir cietusi no viņa fiziskās vardarbības. Uz viņa rakstīto un zvaniem dažreiz atbildēja tāpēc, lai būtu pierādījumi, ka viņš turpina pārkāpt lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. Vēlas piebilst, ka kādā no sarunām 2024. gada oktobrī /Persona C/ pateica, ka viņam tiesas aizliegums neko nenozīmē, ka viņam par to vienalga. Saņemot balss ziņas*Instagram*, /Persona C/ vizuāli neredzēja, bet pēc balss viņu atpazina un nebija nekādu šaubu, ka zvanītājs un rakstītājs ir viņš, jo tikai /Persona C/ tik neatlaidīgi meklēja kontaktu ar cietušo.

[6.2] 2024. gada 14. novembrī cietusī /Persona D/ papildus liecināja (lietas 1. sējuma 91. lapa), ka/Persona C/2024. gada 1. vai 2. oktobrī *Instagram* iedevusi savu kontu "/Profils B/", kad viņš bija piezvanījis caur *Telegram* vietni. Vēlas vēl piebilst, ka, zvanot uz *Telegram* profilu, iespējams, septembra beigās, /Persona C/nosauca mutiski numuru /Tālrunis B/, jo bija uztraucies, ka viņu drīzumā var pārvest uz citu kameru un viņš vairs nevarēs sazināties. Uz šo numuru nekad nav zvanījusi.

[7] Lieciniece /Persona G/pirmstiesas izmeklēšanā 2024. gada 10. oktobrī (lietas 1. sējuma 120. lapa) liecināja, ka meitas /Persona D/ vīrs /Persona C/regulāri zvana, lai pierunātu /Persona D/ sazināties ar viņu. Zina, ka šobrīd viņš atrodas /ieslodzījuma vieta/, jo draudēja meitai.. Kopš atrodas /ieslodzījuma vieta/, aptuveni četrus-piecus mēnešus, viņš regulāri zvana uz tālruņa numuru /Tālrunis H/. Viņš zvanīja augustā, septembrī un oktobrī, zvanot gan no cietuma vietējā telefona +/Tālrunis J/, gan no mobilā tālruņa /Tālrunis B/, gan citiem numuriem, kuri jau ir izdzēsti. Oktobrī ir zvanījis divas reizes. Aptuveni pirms nedēļas /Persona C/ zvanīja un teica, ka esot aizsūtījis kaut kādu cilvēku uz /Adrese D/, kur uzturējās meita, jo gribēja sazināties ar viņu. /Persona C/ teica, ka viņa cilvēks pārbaudīja adresi un tur neviena neesot, gribēja zināt, kur viņa ir. Viņam paskaidrojusi, ka neko

neteiks, ka nejauksies viņu attiecībās. Jau vairākkārt bija teikusi, ka viņš nedrīkst sazināties ar meitu, taču viņu tas neinteresē, viņš turpina zvanīt un meklēt kontaktus ar meitu. Var vēl paskaidrot, ka vienreiz zvanīja /Persona E/ un jautāja, kur /Persona D/.

Vēl 2024. gada 8. oktobrī /Persona C/ zvanīja caur*Telegram*kanālu, izmantojot numuru /Tālrunis B/, bet uz šo zvanu neatbildēja. Šo zvanu nofotografēja un liecību sniegšanas laikā izsniedz pievienošanai protokolam. Uztraucas par meitas un viņas bērna dzīvību un veselību, kad viņš iznāks no cietuma, jo /Persona C/ turpina klaji pārkāpt tiesas aizliegumu sazināties ar manu meitu, sūta kaut kādus cilvēkus pārbaudīt adreses. Meita šobrīd kopā ar bērnu devusies prom no /pilsēta/, jo uztraucas par savu drošību, viņai bail no /Persona C/ un viņa sūtītajiem cilvēkiem.

[8] Liecinieks /Persona H/ pirmstiesas izmeklēšanā 2024. gada 8. novembrī (lietas 1. sējuma 117.-119. lapa) liecināja, ka ar /Persona C/ personīgi nav pazīstams, taču apmēram viena gada laikā dzirdējis viņa balsi vairākus desmitus reižu pa telefonu, kad viņš zvanīja /Persona D/. 2024. gada 6. oktobrī bija zvans pašam no /Persona C/ no numura +/Tālrunis E/. Viņš pateica, ka /Persona D/ /Persona H/krāpjot. Kā /Persona C/ uzzināja tālruņa numuru, nezina, jo kopīgu paziņu nav.

[9] Lieciniece /Persona F/ tiesā liecināja, ka sniegusi liecību citā kriminālprocesā 2025. gada 13. martā. Apstiprināja prokurores tiesas izmeklēšanas gaitā iesniegto liecību, iegūtu kriminālprocesā Nr. 19220328024 (lietas 4. sējuma 117. lapa), ka sākot no 2024. gada septembra /Persona C/ sāka rakstīt caur*Facebook*, tajā laikā viņš atradās cietumā. Sarakstes laikā viņš prasīja par savu meitu. Kad /Persona C/ vēl atradās brīvībā, bieži zvanīja no dažādiem numuriem un jautāja, vai pie viņas atrodas /Persona D/. Visus viņa numurus bloķējusi.

[9.1] Tāpat lieciniece apstiprināja, ka lietai pievienotā sarakste ir sarakste starp viņu un apsūdzēto un ka abi savā starpā sarakstījušies latviešu valodā. Tad, kad redzama sarakste krievu valodā, tad savā starpā sarakstījušies apsūdzētais ar cietušo /Persona D/, jo cietusī bijusi pie liecinieces un paņēmusi viņas telefonu.

[9.2] No prokurores no kriminālprocesa Nr. 19220328024 iesniegtā attēlu un videomateriāla, kas pārfotografēti un pārfilmēti no liecinieces /Persona F/ uzrādītās sarakstes telefonā aplikācijā*Messenger*ar profilu "/Persona C/" pratināšanas laikā 2025. gada 13. martā apskates protokola (lietas 4. sējuma 118.-118.b lapa) izriet, ka sarakste ar profilu "/Persona C/" uzsākta 2024. gada 3. septembrī plkst. 4.29. Sarakstē profils "/Persona C/" jautā, kā iet meitai, vaicā par /Persona D/ tagadējo draugu /Persona H/, jautā, vai /Persona D/ varētu sazināties pati ar viņu. 2024. gada 9. septembrī profils "/Persona C/" interesējas, vai /Persona F/ devusi liecības par viņu citā procesā. Tālāk raksta, vai iespējams saglābt ģimeni un par to, no kā /Persona D/ grasās iznēsāt otro bērnu. 2024. gada 23. septembrī plkst. 1.43 no /Persona F/ Messenger tiek sūtītas ziņas krievu valodā, kurā tiek pastāstīts par to, kā aug meita. Sarakstes gaitā profils "/Persona C/" jautā, vai viņa taisot otro bērnu, kas norāda, ka no /Persona F/ profila ziņas profilam "/Persona C/" raksta /Persona D/. Sarakstes gaitā profils "/Persona C/" sūta arī balss ziņas, kurās tiek runāts par kaut kādiem dokumentiem, kā arī par ikdienišķām lietām. Divas no balss ziņām nav atskaņojamas, proti, ziņas, kas nosūtītas no profila "/Persona C/" 2024. gada 8. oktobrī plkst. 8.27 un 5. oktobrī. Sarakstes attēli un videomateriāls ar balss ziņām tiek pievienoti krimināllietas materiāliem.

[10] Liecinieks /Persona E/ pirmstiesas izmeklēšanā 2024. gada 17. oktobrī liecināja (lietas 1. sējuma 123.-124. lapa), ka pazīst /Persona C/ un viņa sievu /Persona D/. Zina, ka /Persona C/ atradās cietumā, jo nebija ievērojis tiesas lēmumu par netuvošanos. Atceras, ka uz lietošanā esošo telefona numuru /Tālrunis M/ 2024. gada 4. oktobrī tika atsūtīta ziņa, kurā bija norādīti trīs tālruņa numuri un norādīts, ka jāpiezvana uz šiem numuriem un jāpasaka, ka /Persona C/ prasa, lai ieiet*Instagram*. Tajā pašā dienā uz diviem numuriem zvanot, neviens neatbildēja, tad uz tiem nosūtīja ziņu. Pēc tam zvanīja uz trešo numuru un to pacēla /Persona D/ māte /Persona G/, kurai pateicis, ka /Persona C/ vārdā atnākusi ziņa, ka viņš prasa, lai /Persona D/ ieiet*Instagramā*. Ar /Persona C/ bija jau bijušas sarunas iepriekš pa telefonu, kamēr viņš atradās cietumā, taču nekādas ziņas nodot /Persona D/ viņš nelika.

[11] Liecinieks /Persona J/ pirmstiesas izmeklēšanā 2024. gada 20. novembrī liecināja, ka sēdējis vienā kamerā /ieslodzījuma vieta/ ar /Persona C/ aptuveni no 2024. gada augusta līdz brīdim, kad viņš tika atbrīvots. Tajā laikā /Persona C/ atļāvis izmantot savu spēļu konsoli "Ibox One S" un viņam pašam bija sava spēļu konsole "Playstation 3". Sociālo tīklu vietnē*Instagram* ir profils, kura nosaukumu ir "/profils A/", to vairs neizmanto. Var paskaidrot, ka nav sazinājies ar jebkādu personu, izmantojot minēto profilu, atrodoties /ieslodzījuma vieta/kamerā un nav zināms, kurš varēja sazināties ar personām sociālajā vietnē *Instagram*, izmantojot šo profilu 2024. gada oktobrī. Nekad nav sazinājies ar kādu personu, izmantojot spēļu konsoli "x box", internetā, sociālajos tīklos. Savā spēļu konsolē "Ibox One S", ko izņēma Valsts policijas darbiniece, nav izveidojis nekādu profilu, tajā spēlē spēles bez jebkāda profila.

[12] Lieciniece /Persona K/ pirmstiesas izmeklēšanā 2024. gada 27. decembrī liecināja (lietas 2. sējuma 177.-178. lapa), ka /Persona C/ pazīst jau no bērnības. Liecības sniegšanas laikā lieciniecei tika uzrādīta izdruka par numura /Tālrunis N/ zvaniem un kontaktēšanos ar numuru /Tālrunis B/ 2024. gada 30. augustā un apskatot izdrukā laika posmu no plkst. 20:23:30 līdz 20:24:31, kur redzams, ka numurs /Tālrunis B/ zvanījis uz viņas lietošanā esošo numuru /Tālrunis N/ divas reizes, pēc tam no viņas lietošanā esošā numura sūtītas divas īsziņas numuram /Tālrunis B/, var paskaidrot, ka vairs neatceras, ar kuru personu bija šī saziņa un nezina, kam šis numurs ir lietošanā. Nav zināms, ka numuru /Tālrunis B/ izmanto /Persona C/, ar viņu 2024. gadā nav kontaktējusies. Viņš ir*Facebook*draugu sarakstā, bet tas ir sakarā ar to, ka bērnībā dzīvoja kaimiņos. Ir zināms, ka /Persona C/ pašreiz atrodas ieslodzījuma vietā.

[13] Apsūdzētā /Persona C/ vaina pierādīta arī ar šādiem rakstveida pierādījumiem un dokumentiem:

[13.1] Cietušās /Persona D/ iesniegumi un to pielikumi (lietas 1. sējuma 2.-3., 27. - 35. lapa);

[13.2] Maksājuma uzdevums Nr. 66, no kura redzams, ka /Persona D/ 2024. gada 25. septembrī pārskaitījusi viņai nepazīstamai /Persona I/ 10*euro* (lietas 1. sējuma 93. lapa);

[13.3] Sociālās vietnes "Instagram" profila "/Profils B/" un tajā esošās sarakstes apskates protokols ar foto tabulu (lietas 1. sējuma 95.-113. lapa);

[13.4] Ieslodzījuma vietu pārvaldes 2024. gada 15. oktobrī un 2024. gada 15. novembrī sniegtā informācija par tālruņa numuru /Tālrunis A/, kuru izmantoja /Persona C/, un spēļu konsoļu "Playstation" un "XBOX" izmantošanas iespējām pieslēgties*WiFi* (lietas 1. sējuma 126.-127. lapa);

[13.5] Sociālās vietnes "Instagram" profila "/profils A/" apskates protokols ar foto tabulu (lietas 1. sējums 131.-137. lapa);

[13.6] Iekšlietu ministrijas Informācijas centra izdruka par /Persona J/ (lietas 1. sējuma 142.-148. lapa);

[13.7] Izņemšanas protokols, ar kuru 2024. gada 20. novembrī izņemta spēļu konsole "XBOX" (lietas 1. sējuma 151. lapa);

[13.8] Apskates protokols, ar kuru apskatīta izņemtā spēļu konsole "Xbox" ar barošanas vadu, HDMI vadu un kontrolieri, un tā pielikumā esošā foto tabula (lietas 1. sējuma 157.-159. lapa);

[13.9] Apskates protokols, ar kuru apskatīti spēļu konsoles "Xbox" saturiskie dati, un tās pielikumā esošās foto tabulas (lietas 1. sējuma 160.-172. lapa);

[13.10] Izņemšanas protokols, ar kuru 2024. gada 14. oktobrī izņemta spēļu konsole "Sony PS3" un taksofona karte (lietas 1. sējums 174. lapa);

[13.11] Apskates protokols, ar kuru apskatīta izņemtā spēļu konsole "Sony PS3" ar barošanas vadu, džojstiku, un tā pielikumā esošā foto tabula (lietas 1. sējuma 179.-181. lapa);

[13.12] Apskates protokols, ar kuru apskatīti spēļu konsoles "Sony PS3" saturiskie dati, un tās pielikumā esošās foto tabulas (lietas 1. sējuma 182.-194. lapa);

[13.13] Pārskats par saņemto informāciju no elektronisko sakaru komersantiem par tālruņiem /Tālrunis D/, /Tālrunis B/ un /Tālrunis F/ (lietas 2. sējuma 2. lapa);

[13.14] SIA "Tele 2" sniegtā informācija ar saglabājamiem datiem par tālruni /Tālrunis B/ (lietas 2. sējuma 7.-12. lapa);

[13.15] SIA "Bite Latvija" sniegtā informāciju ar saglabājamiem datiem par tālruni /Tālrunis F/ (lietas 2. sējuma 14.-19. lapa);

[13.16] SIA "Tele 2" sniegtā informāciju ar saglabājamiem datiem par tālruni /Tālrunis D/ (lietas 2. sējums 22.-37. lapa);

[13.17] Pārskats par saņemto informāciju no elektronisko sakaru komersanta par tālruni /Tālrunis E/ (lietas 2. sējuma 38. lapa);

[13.18] SIA "CSC Telecom" sniegtā informāciju ar saglabājamiem datiem par tālruni /Tālrunis E/ (lietas 2. sējuma 40.-102. lapa);

[13.19] /Persona C/ pārmeklēšanas akts (lietas 2. sējuma 105. lapa);

[13.20] Cietušās iesniegtais fotouzņēmums ar zvanu izdruku (lietas 2. sējuma 188. lapa);

[13.21] Kurzemes rajona tiesas 2024. gada 26. aprīļa lēmums, ar kuru apmierināts /Persona D/ pieteikums un /Persona C/ ir noteikta pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tajā skaitā: aizliegums satikties un uzturēt ar /Persona D/ fizisku vai vizuālu saskari [..], jebkurā veidā sazināties, izmantojot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos, nosakot, ka minētais aizliegums neattiecas uz noteikto saskarsmes personu jautājumos par saskarsmes realizēšanu ar bērnu (lietas 3. sējuma 42.-47. lapa);

[13.22] 2024. gada 28. maija Kurzemes tiesas apgabala prokuratūras prokurora E.Nelmas lēmums, ar kuru atcelts /amats/ /Persona L/ 2021. gada 21. jūlija lēmums par kriminālprocesa Nr. 11151045020 izbeigšanu (lietas 3. sējuma 64., 68. lapa);

[13.23] Kurzemes rajona tiesas 2024. gada 10. decembra spriedums civillietā Nr. C69286524 /Persona C/ prasībā pret /Persona D/ par laulības šķiršanu un bērna dzīvesvietas noteikšanu, /Persona D/ prasībā pret /Persona C/ par laulības šķiršanu, saskarsmes tiesību izmantošanas kārtības noteikšanu meitai un uzturlīdzekļu piedziņu. Ar kuru apstiprināts 2024. gada 26. novembrī starp apsūdzēto un cietušo noslēgtais izlīgums par saskarsmes tiesību apsūdzētajam ar meitu izmantošanas kārtības noteikšanu. Noteikts arī, ka ar Kurzemes rajona tiesas 2024. gada 26. aprīļa lēmumu lietā Nr. 3-12/05044/24 pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi ir vienu gadu pēc minētā sprieduma stāšanās likumīgā spēkā (lietas 4. sējuma 5.-8. lapa);

[13.24] Pārskats no LMT par /Persona G/ lietošanā esošo tālruņa numuru /Tālrunis C/, kur fiksēts, ka 2024. gada 21. septembrī plkst. 21.17 uz /Persona G/ tālruņa numuru veikts zvans no numura /Tālrunis E/, kurš ir /ieslodzījuma vieta/ reģistrētā stacionārā tālruņa numurs (lietas 4. sējuma 10.-19. lapa);

[13.25] CD-R matrica ar LMT sniegto atbildi (lietas 4. sējuma 20. lapa).

[14] Analizējot apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un apsūdzētā attieksmi pret izvirzīto apsūdzību, tiesa secina, ka lietā ir noskaidrots, ka apsūdzētais, atrodoties /ieslodzījuma vieta/, ir veicis apsūdzībā norādīto saziņu ar cietušo /Persona D/ sociālā tīkla lietotnē*Instagram*, jo to apsūdzētais savā rakstveida liecībā atzina, tādējādi apstiprinot arī to, ka viņam, atrodoties ieslodzījuma vietā, bija pieejama ierīce ar interneta pieslēgumu, caur kuru varēja veikt minēto saziņu ar cietušo sociālā tīkla lietotnē *Instagram*. Vienlaikus apsūdzētais neatzina, ka tādā veidā būtu ļaunprātīgi pārkāpis tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, norādot, ka saziņa notikusi, lai redzētu bērnu, sakārtotu jautājumus saistībā ar šķiršanās procesu un saskarsmes jautājumus par bērnu.

/Persona C/ arī atzina, ka, atrodoties /ieslodzījuma vieta/, ir veicis apsūdzībā norādīto saziņu ar cietušo, izmantojot /Persona E/ starpniecību, analoģiski neatzīstot, ka to nedrīkstēja darīt, norādot, ka šādā veidā ir īstenojis saskarsmes organizēšanu ar meitu caur trešo personu, kas viņam neesot aizliegta.

Šādus apsūdzētā izteiktos argumentus par komunikācijas ar cietušo pieļaujamību tiesa vērtē kā aizstāvības versiju, kas vērsta uz vēlmi izvairīties no krimināltiesiskās atbildības par ļaunprātīgu tiesas nolēmuma par pagaidu pret aizsardzību nepildīšanu, kam lietā gūts apstiprinājums.

[15] No lietas materiāliem redzams, ka Kurzemes rajona tiesas 2024. gada 26. aprīļa lēmums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību apsūdzētajam bija paziņots un par tā būtību viņam bija zināms.

Saskaņā ar minēto tiesas lēmumu apsūdzētajam tika piemēroti pagaidu aizsardzības līdzekļi pret vardarbību, tostarp jebkāda veida saziņa ar /Persona D/ apsūdzētajam bija aizliegta, neizdarot izņēmumu jautājumā par saskarsmes realizēšanu ar bērnu. Tāpat apsūdzētajam bija aizliegts, izmantojot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda cita veida sazināšanos ar /Persona D/, nosakot ka šis aizliegums neattiecas uz noteikto saskarsmes personu jautājumos par saskarsmes realizēšanu ar bērnu.

[15.1] Kā izriet no tiesas lēmuma, tiesa norādījusi, ka nosakāms izņēmums attiecībā uz saskarsmes personu, jo pusēm ir kopīgs bērns un tiesā iesniegtas prasības par bērna dzīvesvietas noteikšanu un saskarsmes tiesību realizēšanas kārtības noteikšanu. Tiesa ņēmusi vērā, ka pusēm jāsadarbojas vismaz caur trešajām personām (konkrēti norādot bāriņtiesu vai citu sociālo pakalpojumu iestādi) vai saskarsmes personām.

[15.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 244.^{8} panta pirmo un otro daļu saskarsmes persona ir lietas dalībnieks lietās, kas izriet no saskarsmes tiesībām, un to pieaicina piedalīties lietā pēc lietas dalībnieka vai tiesas iniciatīvas.

Civillikuma 182. panta ceturtajā daļā noteikts, ka saskarsmes persona ir fiziskā persona, kuras klātbūtnē, ja tā piekrīt, īsteno saskarsmes tiesību. Saskarsmes persona var būt arī juridiskā persona, kas nodrošina speciālista klātbūtni saskarsmes tiesības īstenošanas laikā.

Ņemot vērā minēto, saskarsmes persona personai ir jābūt konkrēti noteiktai tiesas lēmumā vai saskaņotai ar bāriņtiesu un apsūdzētais nevar pats vienpusēji izvēlēties, ar kuru cilvēku viņš turpmāk komunicēs, lai nodotu ziņu cietušajai jautājumos par saskarsmes tiesību realizēšanu ar bērnu.

[15.3] No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzībā norādītajā laika periodā tiesa vēl nebija izlēmusi pieteikumu par apsūdzētā un cietušās kopīgā bērna saskarsmes tiesībām, tāpat arī šāda saskarsmes persona ar tiesas lēmumu nebija noteikta, kā arī apsūdzētais nebija lūdzis tiesai noteikt pagaidu saskarsmes kārtību ar saskarsmes personas iesaisti. Tādējādi par saskarsmes personām nevar tikt atzīti /Persona G/ un /Persona E/, jo neviens no viņiem nebija atzīts par saskarsmes personu ar tiesas vai bāriņtiesas lēmumu. Bez tam apsūdzētajam bija aizliegta jebkāda veida saziņa ar cietušo, tostarp jautājumos par saskarsmes tiesībām ar bērnu.

[15.4] Neraugoties uz to, atbilstoši nodibinātajiem faktiskajiem apstākļiem aizliegums sazināties ar cietušo tika pārkāpts nevis nejauši vai vienreizēji, bet apsūdzētā rīcība izpaudās ar vairākkārtēju, uzbāzīgu saziņu sociālā tīkla lietotnē *Instagram* ar cietušo. Laika posmā no 2024. gada 2. līdz 10. oktobrim apsūdzētais sazinājās ar cietušo 93 reizes zvanot un nosūtot 106 ziņas, klaji ignorējot tiesas nolēmumu. No lietā iegūtās izdrukas, kurā redzami *Instagram* veiktie zvani un sarakste ar cietušo, redzams, kā apsūdzētais nemitīgi, uzbāzīgi zvanīja bez apstājas un sūtīja ziņas vienu pēc otras, tostarp vairākas jautājuma zīmes, nesaņemot nekādu atbildi. No saziņas arī izriet, ka apsūdzētais aizskar ne tikai jautājumus par kopīgo bērnu, bet dažādas citas tēmas, piemēram, izsaka lūgumu pierakstīt viņu pie notāra, kam varēja izmantot advokāta vai kādas citas personas palīdzību, jautā par cietušās attiecībām ar viņas dzīvesbiedru.

[15.5] Šāda rīcība neapšaubāmi vērtējama, kā ļaunprātīga tiesas nolēmuma nepildīšana, neatkarīgi no tā, ka cietusī reizēm bijusi iniciatore saziņai vai arī veikusi saziņu, atbildējusi uz apsūdzētā ziņām. Kā minēja cietusī, tad to darījusi, lai iegūtu pierādījumus apsūdzētā nelikumīgajām darbībām attiecībā pret viņu un lai tādējādi būtu pamats pārtraukt šādu ilgstošo nevēlamo komunikāciju ar apsūdzēto. Kā redzams no lietā esošajiem pierādījumiem – gan *Instagram*veikto saraksti, gan sarakstes, kas apsūdzētajam bijusi ar liecinieci /Persona F/, redzams, ka apsūdzētais pats ir veicinājis saziņu ar cietušo.

[15.6] Apsūdzētais atzīst, ka no cietuma taksofona tālruņa ir zvanījis cietušās mātei /Persona G/, lai uzzinātu par meitas labklājību, taču neesot viņai zvanījis, lai iegūtu kādus cietušās kontaktus, kā arī neatzīst, ka viņš būtu zvanījis cietušajai saziņas lietotnē*Telegram* un neko neliecina, ka būtu zvanījis cietušās mātei šajā saziņas lietotnē. Neraugoties uz to, tiesa uzskata šos apstākļus par pierādītiem ar cietušās pirmstiesas kriminālprocesā

sniegtajām liecībām, kuras viņa apstiprināja tiesas sēdē, ka 2024. gada septembra beigās apsūdzētais viņai vairākas reizes zvanījis *Telegram*no numura /Tālrunis B/. Ka sarunā*Telegram* bija prasījis pārskaitīt 10 *euro*uz /Persona I/ kontu, apstiprina cietušās veiktais naudas pārskaitījums šai personai.

[15.7] No tiesas izmeklēšanas laikā lietas materiāliem pievienotās sarakstes sociālā tīkla lietotnē *Facebook*starp apsūdzēto un liecinieci /Persona F/ redzams, ka apsūdzētais 2024. gada 23. septembrī nosūtīja tālruņa numuru /Tālrunis B/. Tālāk sarakste notiek krievu valodā, kuras laikā tiek pieminēts par saziņu "telega", kas krievu valodā ir saīsinājums vārdam*Telegram*.

[15.8] Lieciniece /Persona F/ tiesā apstiprināja, ka lietai pievienotā sarakste ir sarakste starp viņu un apsūdzēto un ka abi savā starpā sarakstījušies latviešu valodā. Tad, kad redzama sarakste krievu valodā, tad sarakstījušies ir apsūdzētais ar cietušo savā starpā, jo cietusī bijusi pie liecinieces un paņēmusi viņas telefonu.

[15.9] No SIA "Bite Latvija" izdrukas ar saglabājamajiem datiem par cietušās tālruni izriet, ka pēc šīs sarakstes nākamajā dienā, 24. septembrī plkst. 23.56 cietusī nosūtīja īsziņu uz apsūdzētā norādīto tālruni /Tālrunis B/, kas arī apliecina, ka šī sarakste starp apsūdzēto un cietušo notika, kuras laikā apsūdzētais norādīja tālruni saziņai.

[15.10] Tāpat lieciniece /Persona G/ liecināja, ka viņai apsūdzētais zvanījis no augusta līdz oktobrim gan no cietuma tālruņa, gan no mobilā telefona /Tālrunis B/. Oktobrī zvanījis caur*Telegram*kanālu, izmantojot iepriekš minēto numuru, zvanot centies nokārtot saziņu ar cietušo. Secināms, ka apsūdzētais kopumā viņai zvanījis ne mazāk kā trīs reizes, no kurām vienu reizi, kā redzams no CSC Telecom sniegtās informācijas, – no cietuma tālruņa.

[15.11] No SIA "Tele 2" saņemtās atbildes uz pieprasījumu par laika posmu no 2024. gada 1. augusta līdz 12. oktobrim par apsūdzībā norādīto tālruņa numuru /Tālrunis B/, kas ir priekšapmaksas Zelta zivtiņas karte, redzams, ka šis numurs bija aktīvs tikai 2024. gada 30. augustā no plkst. 20.12 līdz 20.33 ar bāzes stacijas aptuveno adresi /Adrese E/. Šajā 21 minūtē notiek pieslēgšanās interneta vietnēm, nosūtot un saņemot ziņas ar interneta starpniecību, reģistrēti divi izejošie zvani un divas ienākošās īsziņas no tālruņa /Tālrunis N/, kas reģistrēts uz /Persona M/ vārda, un pēdējā aktivitāte plkst. 20.33 ir, kad tiek saņemta īsziņa no sūtītāja – lietotnes*Telegram*.

[15.12] Savukārt lieciniece /Persona K/, /Persona M/ meita, kura lieto tālruni /Tālrunis N/ pirmstiesas kriminālprocesā liecināja, ka apsūdzēto pazīst jau no bērnības, viņš dzīvoja pie saviem vecākiem /vieta/ vienā mājā ar liecinieci. Lieciniece liecināja, ka zinot, ka apsūdzētais atrodas cietumā un ka neatceras, kāpēc 2024. gada 30. augustā uz viņas tālruni reģistrēti divi ienākošie zvani no apsūdzībā norādītā mobilā tālruņa numura un tam nosūtītas divas izejošās ziņas. 9 minūtes pēc šīs sarunas ar liecinieci uz apsūdzībā norādīto tālruņa numuru tiek saņemta īsziņu no lietotnes*Telegram*, pēc tam numurs beidz savu darbību.

[15.13] Ir skaidrs, ka šo Zelta zivtiņas priekšapmaksas karti ar apsūdzībā norādīto tālruni /Tālrunis B/ izmeklēšanā nenoskaidrota persona /vieta/ izmantoja tikai konkrēta mērķa sasniegšanai, pēc kā tā vairs netika izmantota. Un šis mērķis ir sakaru nodrošināšana apsūdzētajam cietumā, un to pierāda gan SIA "Tele 2" izdruka par šo mobilo tālruni, gan cietušās un liecinieču /Persona F/ un /Persona G/ liecības, tajā skaitā par šo tālruni, sarakste, kurā apsūdzētais šo mobilā tālruņa numuru nosūta*Facebook*liecinieciei /Persona F/. Kā arī tas, ka vienīgas reģistrētais lietotājs, kam no šī tālruņa ir zvanīts, kā noskaidrots lietā, bija lieciniece /Persona K/, kura ar apsūdzēto sen pazīstama.

[15.14] Ņemot vērā minēto, pilnībā pieradās, ka, atrodoties ieslodzījuma vietā, apsūdzētā rīcībā bija ierīce ar interneta pieslēgumu, kurā bija pieejama saziņas lietotne *Telegram*, kas sasaistīta ar tālruņa numuru /Tālrunis B/, un vērtējot to kopsakarā ar cietušās un liecinieču liecībām, nav pamata neticēt šīm liecībām, ka apsūdzētais viņām zvanījis caur*Telegram* lietotni.

[15.15] Kriminālprocesa laikā tika izņemtas apsūdzētajam un /Persona J/ piederošās spēļu konsoles un Ieslodzījuma vietu pārvalde sniegusi ziņas, ka ieslodzītajiem nav aizliegts tās lietot un tajās rūpnieciski ir iebūvēti*WiFi* uztvērēji, kas spējīgi uztvert signālus ārpus cietuma telpām, tādējādi var izmantot šo ierīci kā saziņas līdzekli dažādās interneta saziņas platformās kā *Telegram*, *Facebook*.

[15.15.1] Lai gan spēļu konsoles "XBOX ONE S"saturisko datu apskati neizdevās veikt, jo nebija piekļuves kods /Persona J/ profilam, bet apsūdzētā spēļu konsoles apskatē tika konstatēts, ka nav iespējams noteikt vai sociālo tīklu un tērzēšanas lietotnes bija uzstādītas un vai tikušas dzēstas (taču netika šāda iespēja izslēgta), ir

norādīts, ka sociālo tīklu un tērzēšanas lietotnes var arī izmantot, apmeklējot to interneta vietnes, izmantojot spēļu konsolē pēc noklusējuma uzstādīto interneta pārlūkprogrammu (*Internet Browser*).

[15.15.2] Tā kā saziņai ar cietušo *Instagram* apsūdzētais izmantojis *Instagram*profilu /profils A/, kas reģistrēts uz /Persona J/ vārda, un liecinieks /Persona J/ paskaidroja, ka apsūdzētais izmantoja viņa spēļu konsoli un apliecināja, ka spēļu konsolē ir*Instagram* profils ar profila bildi, kur viņš redzams pie automašīnas fona, tad pilnībā pierādās, ka apsūdzētais saziņai ar cietušo *Instagram* izmantoja spēļu konsoli ar šo *Instagram* profilu. Tāpat pierādīts ir fakts, ka apsūdzētajam, atrodoties ieslodzījuma vietā, izmantojot spēļu konsoli, bija pieejama piekļuve sociālajiem tīkliem un saziņas lietotnēm *Facebook*, *Instagram* un *Telegram*.

[16] Pēc Krimināllikuma 130. panta trešās daļas 6. punkta /Persona C/ vaina pierādīta ar īpaši aizsargājamās cietušās, liecinieku liecībām un rakstveida pierādījumiem.

[17] Cietusī /Persona D/ tiesā liecināja, ka 2020. gada 15. septembrī /Persona C/ darbību rezultātā viņai tika radīti miesas bojājumi – sasists pie acs, kur palikusi rēta un jātaisa operācija, lai to noņemtu, kā arī bija zilumi uz rokām un ķermeņa, kas parādījās pēc dažām dienām. Kā pierādījumu tam pievienošanai lietas materiāliem iesniegusi bildes, kuras atsūtīja tēvs, uzņemtas pēc notikuma. Tajā pašā dienā uzrakstīja policijā iesniegumu, ko vēlāk atsauca, jo /Persona C/ draudēja ar izrēķināšanos. Vairāki sitieni tika izdarīti gan uz ielas, gan mašīnā. Vēl uz ielas bija iznākusi arī /Persona N/, kura palīdzēja tikt ārā no mašīnas. Mašīnā centās izgrozīties, mēģināja cīnīties ar viņu, neatceras, vai gulējusi uz vēdera vai uz muguras tajā brīdī. Pirmstiesas izmeklēšanā sniedza dažādas liecības par to, kā varēja gūt miesas bojājumus, jo šoka stāvokļa dēļ pilnībā uztvert notikušo nevarēja, tāpēc var tikai apstiprināt, ka šī konflikta laikā acs tika pārsista, bet konkretizēt, kurā brīdī- vai sitiena, grūdiena vai kritiena rezultātā, pateikt nevar.

[17.1] 2020. gada 15. septembrī cietusī /Persona D/ liecināja (lietas 3. sējuma 3.-4. lapa), ka šajā dienā ap plkst. 20.00 atradās /Adrese B/, pie mājas, kad pēkšņi piebrauca kāda automašīna, no tās izkāpa bijušais draugs /Persona C/ (ar viņu kopā nedzīvo jau gadu) un bez iemesla sāka fiziski ietekmēt, saķēra aiz matiem, grūstīja, izdarīja vismaz vienu sitienu sejas rajonā, pēc tam centās iesēdināt automašīnā. Izrāvusies no viņa satvēriena un aizskrējusi, bet skrienot paklupusi un nokritusi. Cik ilgi gulēja uz zemes, nevar pateikt, kad attapusies, redzēja, ka ir ieradusies ātrā palīdzība un mamma /Persona G/. Kur palika /Persona C/, pateikt nevar. Visu šo konfliktu redzēja arī draudzene /Persona O/, kura, iespējams, izsauca ātro palīdzību un piezvanīja /Persona G/. Ar ātro palīdzību nogādāta slimnīcā, kur tika konstatēta sista brūce labās acs rajonā, 1,5 cm gara, uzlikta šuve. Ņemot vērā minēto, ir nodarītas fiziskas sāpes, vēlas būt cietusī kriminālprocesā un lai vainīgā persona /Persona C/ tiktu saukts pie likumā paredzētās atbildības. Var pateikt, ka šī nav pirmā reize, kad /Persona C/ fiziski iespaido. Savai nopratināšanai pievieno izrakstu no pacienta medicīniskās kartes.

[17.2] 2020. gada 29. oktobrī cietusī /Persona D/ liecināja (lietas 3. sējums 6. lapa), ka 2020. gada 15. septembrī atradās pie draudzenes /Persona O/, kura dzīvo /nosaukums/ ielā, tur atradās arī /Persona O/ māsa. Vēlāk piezvanīja /Persona C/, lai viņš atbrauc. Kad /Persona C/ atbrauca, kopā ar draudzenēm atradusies uz ielas. Cik atceras, /Persona C/ teica, ka jābrauc mājās, pēc tam notiekošo atceras slikti. Kur precīzi pārsitusi vietu pie vaiga, pie ārējā acs kaktiņa, neatceras. To, ka tek asinis, pamanīja, kad /Persona C/ jau bija aizbraucis. Pēc viņa aizbraukšanas palikušas uz ielas sagaidīt ātro palīdzību. Saistībā ar to, ka notikums risinājās ļoti ātri, vairs neatceras, kas īsti notika. Ātrā palīdzība aizveda uz slimnīcu, kur uz pārsistās vietas tika uzlikta šuve. Pret /Persona C/ pretenziju nav, gatava izlīgt ar viņu. Nav pārliecināta, ka 2020. gada 15. septembrī sniegtajā liecībā par to, ka tas, ka paklupusi uz zemes, ir traumas gūšanas īstenie apstākļi. Atceras, ka /Persona C/ grūda mašīnā, bet kas notika tālāk - neatceras.

[17.3] 2024. gada 21. jūnijā un 2025. gada 6. janvārī cietusī /Persona D/ liecināja (lietas 3. sējuma 8., 11., 12. lapa), ka ir informēta, ka 2024. gada 28. maijā Kurzemes tiesas apgabala prokuratūras prokurors E.Nelma atcēla 2021. gada 21. jūlija lēmumu par kriminālprocesa Nr. 11151054020 izbeigšanu, kas tika uzsākts, pamatojoties uz cietušās 2020. gada 15. septembra iesniegumu par nodarītajiem miesas bojājumiem, lūdzot sniegt paskaidrojumus uz paziņojumā norādītajiem jautājumiem. Dara zināmu, ka vēlas, lai tiktu turpināts kriminālprocess par nodarītajiem miesas bojājumiem, lūdz atzīt par cietušo un saukt vainīgo personu pie likumā noteiktās atbildības. Par faktiskajiem apstākļiem var liecināt, ka notikuma dienā uzaicināja ciemos /Persona O/, kura dzīvo /Adrese B/.

[17.4] Dienas laikā /Persona C/ nedeva mieru ar saviem telefona zvaniem un draudiem, uz ko /Persona O/ piedāvāja, lai viņš arī atbrauc un pārliecinās, ka viss ir kārtībā, kam viņš piekrita. /Persona C/ atbrauca un paaicināja iznākt ārā. Izgājusi pirmā ārā no mājas ar pusotrgadīgu bērnu uz rokām, pēc tam iznāca /Persona O/ ar savu māsu. Neskatoties uz to, ka uz rokām bija mazs bērns, /Persona C/ sagrābā aiz skausta drēbēm un tīši sāka sists ar dūrēm vairākkārt pa galvu un ķermeni, pleciem, sita pļaukas pa seju, stumjot ar visu spēku mašīnā. Pret ko tieši atsitusies automašīnā, īsti nesaprata, jo tajā brīdī mēģināja cīnīties pretī un izkļūt no automašīnas, viss ļoti ātri notika, bet no mašīnas izkļuva visa vienās asinīs. /Persona C/ sita viņai ar rokām un elkoni.

[17.5] Pa katru norādīto vietu sitieni bija 3-5 reizes. /Persona O/ paspēja paņemt bērnu. Aiz sāpēm, bailēm un lai pārtrauktu fizisko ietekmēšanu, sāka kliegt un saukt palīgā. /Persona O/ un viņas māsa sāka palīdzēt tik vaļā no /Persona C/. Tad /Persona C/ ar visu spēku tīši iegrūda mašīnā uz aizmugurējā sēdekļa. Automašīnā krita uz aizmugurējā sēdekļa atsitoties un traumēja aci, bija visa asinīs. Pēc šīs iegrūšanas automašīnā nogādāta slimnīcā, kur labajai acij uzlika divas šuves. No automašīnas izkļuvusi ar /Persona O/ māsas palīdzību. Tika izsaukta policija. Iznākot no slimnīcas, /Persona C/ jau vaktēja aiz stūra, tāpēc skrējusi atpakaļ uz slimnīcu pēc palīdzības, tad atkal tika izsaukta policija. Ar policistiem aizbraukusi uz policijas iecirkni un uzrakstījusi iesniegumu. Pēc vairākām dienām /Persona C/ pieprasīja uzrakstīt abpusējo vienošanos, pretējā gadījumā piedraudot ar izrēķināšanos, tāpēc abi aizbraukuši uz policijas iecirkni un uzrakstījusi atsaukumu.

[18] /amats/ /Persona P/ pirmstiesas izmeklēšanā 2024. gada 27. decembrī (lietas 3. sējuma 40. lapa), papildinot savu sniegto atzinumu, liecināja, ka, ņemot vērā ierakstus ekspertam iesniegtajos medicīniskajos dokumentos- izrakstā no SIA "Ziemeļkurzemes reģionālā slimnīca" Uzņemšanas nodaļas par /Persona D/, ierakstos /Persona D/ ambulatorajā kartē, tajos konstatētos miesas bojājumus, to lokalizāciju- sista brūce labajā uzacī, zemādas asinsizplūdums vaiga rajonā pie labās acs - tie varēja izveidoties vismaz vienas traumatiskas iedarbības rezultātā.

[19] Lieciniece /Persona N/ (iepriekš-uzvārds /uzvārds/) tiesā un pirmstiesas izmeklēšanā 2021. gada 11. februārī (lietas 3. sējuma 15. lapa)liecināja, ka precīzu laiku pateikt nevar, atradās pie savas māsas /Persona O/ /Adrese B/, pie kuras ciemos bija atbraukusi /Persona D/. Viņas abas sākumā sēdēja sētā pie galdiņa un sarunājās, tad kādā brīdī uzzvanīja /Persona C/. Ar viņu /Persona D/ ir bijušas problēmas attiecībās, viņš viņu fiziski ietekmē. /Persona C/ atbrauca kopā ar /Persona G/, viņš izskatījās dusmīgs un agresīvs. /Persona C/ sagrāba ar roku /Persona D/ aiz kakla un ar elkoni vienu reizi iesita viņai acs rajonā, tad iegrūda viņu automašīnas aizmugurējā sēdeklī uz vēdera. Atvērusi automašīnas kreisās durvis un redzējusi, ka /Persona D/ vietā, kur /Persona C/ veica sitienu, tek asinis. Izvilkusi /Persona D/ no automašīnas, bet /Persona C/ aizveda /Persona G/. Kopā ar /Persona D/ un /Persona O/ palikusi mājas sagaidīt policiju, bet /Persona D/ aizveda uz slimnīcu Ātrās palīdzības darbinieki.

[20] Lieciniece /Persona O/ tiesā un pirmstiesas izmeklēšanā 2020. gada 10. decembrī (lietas 3. sējuma 13.-14. lapa) liecināja, ka 2020. gada 15. septembrī ap plkst. 16.00 pie viņas /Adrese B/, atbrauca ciemos draudzene /Persona D/, viņa jau bija vieglā reibumā. Uzzvanījušas /Persona C/, piedāvājot kopā pasēdēt un iedzert, kuru pēc 10-15 minūtēm atveda /Persona G/. Izgājušas laukā viņu sagaidīt. Pēkšņi /Persona C/ saķēra /Persona D/ aiz kakla aizmugurējās daļas un vilka uz automašīnu. Viņš iegrūda /Persona D/ automašīnā un uzgūlās viņai virsū un sāka sist. /Persona D/ kliedza, lai viņai palīdz. /Persona C/ tajā brīdī lika /Persona G/ braukt prom, piedraudot ar fizisku izrēķināšanos, ja viņa izkustēsies, tādēļ viņa nepalīdzēja /Persona D/. /Persona O/ tajā brīdī rokās bija mazs bērns. /Persona D/ palīgā steidzās māsa /Persona N/, viņa atvēra durvis un centās palīdzēt /Persona D/. /Persona C/ centās iesist arī /Persona N/, bet viņa iespēra viņam ar kāju. Kad notikuma vietai tuvojās policija, /Persona C/ palaida /Persona D/ vaļā, pats kopā ar /Persona G/ aizbrauca, nesagaidot policiju. /Persona D/ pa seju bija izsmērētas asinis un tika izsaukta ātrā palīdzība, kura aizveda viņu uz slimnīcu. Liecina, ka nekāda konflikta starp abiem nebija. Vienīgi saprata, ka /Persona D/ negribēja teikt, kur atrodas, jo /Persona C/ visu laiku viņu kontrolē.

[21] Lieciniece /Persona G/pirmstiesas izmeklēšanā 2024. gada 5. jūnijā (lietas 3. sējuma 17. lapa)liecināja, ka tajā dienā 2020. gadā, kad meitai /Persona D/ tika nodarīti miesas bojājumi, pēc /Persona C/ lūguma atbrauca

līdz /nosaukums/ ielai, kur tobrīd atradās /Persona D/, ciemojās pie /Persona O/, lai viņu savāktu. Atbraucot uz /nosaukums/ ielu, uz ielas pie /Persona O/ dzīvesvietas atradās /Persona D/, /Persona O/, viņas māsa un /Persona C/, redzēja, ka starp viņiem bija fizisks konflikts. /Persona C/ atvēra automašīnas durvis un iegrūda /Persona D/ aizmugurējā sēdeklī uz vēdera, kur viņu sita. Pa kādām ķermeņa daļām viņš sita, neredzēja. /Persona D/ uz sejas bija asinis, bet neatceras, vai seja asiņoja pirms vai pēc iegrūšanas automašīnā. Atceras, ka /Persona O/ māsa izrāva /Persona D/ no automašīnas, bet /Persona C/ palika automašīnā. Uzreiz uz notikuma vietu atbrauca policijas darbinieki un /Persona C/, viņus ieraugot, lika braukt prom.

[22] Liecinieks /Persona S/ pirmstiesas izmeklēšanā 2025. gada 16. janvārī liecināja (lietas 3. sējuma 18. lapa), ka strādā /Nosaukums/ par /amats/. 2020. gada 15. septembrī tika saņemts izsaukums uz /Adrese B/ par sievietei nodarītiem miesas bojājumiem. Ko konkrēti bija noskaidrojis notikuma vietā, vairs neatceras, taču visi uz vietas konstatētie apstākļi ir norādīti atskaitē par šo izsaukumu.

[23] Lieciniece /Persona L/ tiesā liecināja, ka bija procesa virzītāja krimināllietā /Persona C/ apsūdzībā pēc krimināllikuma 130. panta trešās daļas 6. punkta un 2021. gada 21. jūlijā pieņēma lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu (lietas 3. sējuma 64. lapa), pamatojoties uz kriminālprocesa likumu 377. panta, 2. punktu un 392.^{1} pantu. Vēlāk 2024. gada 28. maijā šis lēmums tika atcelts ar motivāciju, ka nebija saņemta uzraugošā prokurora piekrišana kriminālprocesa izbeigšanai. Paskaidroja, ka prokurora piekrišana nebija vajadzīga, bet ar uzraugošo prokuroru lēmums mutiski tika saskaņots.

[24] Apsūdzētā /Persona C/ vaina pierādīta arī ar šādiem rakstveida pierādījumiem un dokumentiem:

[24.1] Ambulatorā pacienta medicīniskās kartes izraksts par /Persona D/ konstatētajiem miesas bojājumiem 2020. gada 15. septembrī, proti, vaļēja plakstiņa un periokulārā apvidus brūce, kurai uzlikta šuve (lietas 3. sējuma 5. lapa);

[24.2] 2025. gada 6. janvāra Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta iesniegta izsaukuma elektroniskā karte, kur redzams ieraksts, ka 2020. gada 15. septembrī bijis izsaukums uz adresi /Adrese B/ un mediķiem plkst. 20.24 ierodoties norādītajā adresē, noskaidrots, ka cietusī ir /Persona D/, kurai bijis konflikts ar bijušo vīru, kurš esot iesitis viņai pa seju ar kulaku. /Persona D/ guvusi sistu brūci labās acs rajonā, kas viegli asiņo. Brūcei uzliekama šuve (lietas 3. sējuma 23.-26. lapa);

[24.3] Ventspils Valstspilsētas pašvaldības iestādes "Ventspils pašvaldības policija" sniegtā informācija par 2020. gada 15. septembra izsaukumu plkst. 20.21 uz adresi /Adrese B/, kur uz ielas noticis konflikts starp vīrieti un sievieti. Notikuma vietā atradās sieviete, kurai nodarīti miesas bojājumi – uz galvas asiņojoša brūce. Sievietei bijis konflikts ar savu bijušo draugu /Persona C/, kurš esot aizbraucis ar pelēkas krāsas automašīnu/Transportlīdzeklis A/. Izsaukta medicīniskā palīdzība un /Persona D/ nogādāta traumpunktā (lietas 3. sējuma 28.-29. lapa);

[24.4] 2020. gada 5. oktobra eksperta atzinums par dzīvas personas tiesu medicīnisko ekspertīzi Nr. 91, ar kuru /Persona D/ konstatēti miesas bojājumi, pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 dienām līdz 21 dienai, proti, sista brūce labās acs augšējā plakstiņa rajonā, zemādas asinsizplūdums vaiga rajonā pie labās acs. Secināts, ka šie miesas bojājumi varēja izveidoties 2020. gada 15. septembrī cieta-trula priekšmeta iedarbības rezultātā vai iedarbojoties pret tādu, iespējams, lēmumā par ekspertīzes noteikšanu norādītajos apstākļos, konflikta laikā ar /Persona C/ (lietas 3. sējuma 35.-37. lapa);

[24.5] 2024. gada 23. augusta eksperta atzinums par dzīvas personas papildu tiesu medicīnisko ekspertīzi Nr. 5054-2024, kur norādīts, ka 2020. gada 5. oktobra eksperta atzinumā norādītiem miesas bojājumi /Persona D/ 2020. gada 15. septembrī varēja izveidoties cieta trula priekšmeta iedarbes rezultātā vai iedarbojoties pret tāda priekšmeta izvirzīto daļu (iespējams arī krītot) un pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem (lietas 3. sējuma 38.-39. lapa);

[24.6] Kurzemes rajona tiesas 2024. gada 26. aprīļa lēmums, ar kuru apmierināts /Persona D/ pieteikums un /Persona C/ ir noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi (lietas 3. sējuma 42.-47. lapa), nav

attiecināms uz konkrēto apsūdzības daļu;

[24.7] 2025. gada 24. janvāra /Persona D/ iesniegums ar lūgumu pievienot kriminālllietas materiāliem no tēva saņemtos trīs fotouzņēmumus, kur redzami viņai nodarītie miesas bojājumi pēc 2020. gada 15. septembra vakara – asinsizplūdumi labās acs rajonā un uz labās rokas augšdelma (lietas 3. sējuma89.-92. lapa).

[25] Izvērtējot visus lietā esošos pierādījumus to sasvstarpējā saistībā, tiesa secina, ka nav ticams apsūdzētā apgalvojums, ka nav pielietojis pret cietušo nekādu vardarbību, tostarp nav iesitis viņai pa seju, jo tas ir pretrunā ar cietušās un visu liecinieču, kas bija notikušā tiešas vērotājas, liecināto, policijas un Neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukšanas faktu. Apsūdzībā minētie miesas bojājumi apstiprinās ar tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumiem, kurus nav pamata tiesai apšaubīt.

[26] Lietas iztiesāšanas gaitā tika gūts apstiprinājums tam, ka miesas bojājumi cietušajai radušies /Persona C/ darbību rezultātā nevis, kā paskaidroja apsūdzētais, ka cietusī tos guva, uzkrītot automašīnā uz sliedes starp sēdekļiem un attiecīgi tiesa vērtē šādu skaidrojumu kā izvirzītu aizstāvības versiju. Neraugoties uz tiesu medicīniskās ekspertīzes atzīto, ka miesas bojājumi varēja rasties cieta trula priekšmeta iedarbes rezultātā vai iedarbojoties pret tāda priekšmeta izvirzīto daļu (iespējams, arī krītot), tiesas ieskatā, šāds cietušās krišanas fakts neapstiprinās ar liecinieču liecināto, kuras konsekventi liecināja, ka apsūdzētais iegrūdis cietušo automašīnā uzreiz uz aizmugurējā sēdekļa, pie kam /Persona N/ piefiksēja, ka /Persona D/ asinis tecēja vietā, kur /Persona C/ viņai iesita ar roku. Bez tam tas ir pretrunā ar paša apsūdzētā izteikto, ka miesas bojājumus nav redzējis, asinis salonā nav bijušas, lai gan cietusī un liecinieces norādīja uz spēcīgu asiņošanu, kas bija par iemeslu vērsties pēc medicīniskās palīdzības.

Tāpat tiesa, vadoties no noskaidroto miesas bojājumu lokalizācijas un rakstura, secina, ka šaurā automašīnas salona telpā, krītot uz grīdas, maz ticams, ka tādi būtu radušies acs augšējā plakstiņa rajonā.

Savukārt lieciniece /Persona G/, kas bija vistiešākā aculieciniece tam, kādā stāvoklī cietusī atradās automašīnā, paskaidroja, ka viņa bija guļus uz aizmugurējā sēdekļa uz vēdera, un par to, ka būtu no tā nokritusi vai pret kaut ko atsitusies, neminēja.

Pati cietusī par fizisko ietekmēšanu norādīja savā pirmajā liecībā tūlīt pēc piekaušanas, sakot, ka pirms iegrūšanas automašīnā apsūdzētais izdarīja vismaz vienu sitienu pa seju. Tāda pati informācija fiksēta Neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma kartē, proti, ka cietušajai bijis konflikts ar bijušo vīru, kurš esot iesitis viņai ar dūri pa seju. Par to, ka apsūdzētais uzbrukuma laikā ne mazāk kā vienu reizi iesita /Persona D/ pa seju ar elkoni, pirmstiesas kriminālprocesā un tiesā liecināja arī lieciniece /Persona N/, papildus norādot, ka asinis cietušajai tecējušās vietā, kur bija iesitis apsūdzētais. Lai arī vēlāk cietusī norādīja uz citiem apstākļiem, kuru rezultātā viņa varēja savainoties, tas izskaidrojams ar viņas psihoemocionālo stāvokli un alkohola reibumu notikumu laikā, kas liedz pietiekami precīzi atcerēties pilnīgi visus tā brīža apstākļus, ko pati atzina. Bez tam papildus ņemams vērā tas, ka cietusī varēja šādas pretrunīgas liecības sniegt apsūdzētā ietekmē, jo liecināja, ka viņš bija pieprasījis atsaukt savu iesniegumu, ko draudu iespaidā bija arī darījusi.

[27] Tā kā tiesa atzīst apsūdzētā vainu par pierādītu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, viņam par izdarīto nosakāms sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35. panta nosacījumiem soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 46. panta pirmā daļa noteic, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

[28] Krimināllikuma 130. panta trešās daļas 6. punkta un 168.[1] panta sankcijā noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdī bija paredzēti vairāki soda veidi – brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem, īslaicīga brīvības atņemšana, sabiedriskais darbs un naudas sods, bet Krimināllikuma 168.[1] panta sankcijā papildus paredzēta probācijas uzraudzība.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta otro daļu apsūdzētais ir izdarījis vienu mazāk smagu noziegumu pēc Krimināllikuma 168.[1] panta, kas ir vērsts pret ģimeni, kā arī vienu mazāk smagu noziegumu pēc Krimināllikuma 130. panta trešās daļas 6. punkta, kas vērsts pret personas veselību. Abi šie noziedzīgie nodarījumi izdarīti pret vienu un to pašu personu, ar kuru sākotnēji apsūdzētais bijis pastāvīgās intīmās attiecībās un vēlāk laulībā.

[29] Par apsūdzētā /Persona C/ personību iegūtas ziņas, kaagrāk sodīts četras reizes (lietas 2. sējuma 142.-145., 147.-149. lapa), pēdējo reizi ar Kurzemes rajona tiesas 2024. gada 10. septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 132. panta otrās daļas un 168.[1]panta ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu, sodāmība nav dzēsta, apgādībā divi mazgadīgi bērni (lietas 3. sējuma 63. lapa), no darbavietas /Nosaukums F/ un Ieslodzījuma vietu pārvaldes /ieslodzījuma vieta/ raksturots pozitīvi (2. sējuma 114.-116., 246., 249. lapa).

No Valsts probācijas dienesta 2025. gada 8. maija izvērtēšanas ziņojuma (lietas 5. sējuma 5.-9. lapa) par apsūdzēto konstatējams, ka būtiskākais riska faktors, kas var veicināt jauna nozieguma izdarīšanu nākotnē, ir, ja apsūdzētais mēģinās sazināties vai tuvoties cietušajai. Apsūdzētā uzvedība un emocionālā stabilitāte liecina, ka viņam novērojama tendence ignorēt sabiedrībā noteiktās normas un tiesas lēmumus, kas izpaužas kā atkārtoti pārkāpti ierobežojumi attiecībā uz kontaktu ar cietušo. Šāda rīcība liecina, ka apsūdzētajam nav motivācijas ievērot normas, trūkst impulsu kontroles. Kopumā Valsts probācijas dienests atzina, ka tieši apsūdzētā uzvedība un emocionālā stabilitāte vērtējama kā riska faktors jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanai nākotnē.

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmumā izteiktas rekomendācijas vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanā un rekomendāciju 1. punktā noteikts, ka tiesai jāizvēlas tāds soda veids un mērs, kas maksimāli sekmētu krimināls oda mērķu sasniegšanu (Pieejams:http://at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi/ kriminaltiesibas /).

Ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu raksturu un par apsūdzētā personību iegūtās ziņas, tiesa atzīst, ka /Persona C/ pēc Krimināllikuma 168.[1] panta un 130. panta trešās daļas 6. punkta sodāms ar brīvības atņemšanu, jo /Persona C/ noziedzīgo nodarījumu, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 168.[1] panta, izdarīja laikā, kad sodāmība par analoģisku noziedzīgu nodarījumu vēl nebija dzēsta. Turklāt pat atrašanās ieslodzījuma vietā nav atturējusi apsūdzēto no turpmākas prettiesiskas rīcības, proti, pagaidu aizsardzības pret vardarbību noteikumu pārkāpšanas.

Tāpat /Persona C/ iepriekš ir sodīts pēc Krimināllikuma 132. panta otrās daļas par to, ka izteica draudus nodarīt smagus miesas bojājumus, ja ir bijis pamats baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti, pret cietušo /Persona D/ kā laulāto.

Bez tam /Persona C/ iepriekš bijis piespriests naudas sods un sabiedriskais darbs, ko nav pildījis un sodi aizstāti ar arestu, kas liecina, ka ar brīvības neatņemšanu nesaistītie soda veidi nav sasnieguši savu mērķi un nav atturējuši apsūdzēto no turpmākas noziedzīgas rīcības.

Tiesas ieskatā, Krimināllikuma 35. pantā noteiktais soda mērķis sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, aizsargāt sabiedrības drošību, kā arī soda preventīvā funkcija nav sasniedzama, nosakot kādu no panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

[30] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus. Saskaņā ar Krimināllikuma 47. pantu atbildību mīkstinoši apstākļi attiecībā uz abiem noziedzīgajiem nodarījumiem nav konstatēti. Saskaņā

ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. un 17. punktu pēc Krimināllikuma 168.[1] panta apsūdzētā atbildību pastiprina apstākļi, ka nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un apsūdzētais sniedzis apzināti nepatiesu liecību.

Kā norādījis Senāts, atbildību pastiprinošais apstāklis – noziedzīgu nodarījumu izdarījusī persona sniegusi apzināti nepatiesu liecību – konstatējams tad, ja, pirmkārt, personai ir izskaidrotas tiesības neliecināt un viņa ir brīdināta, ka liecinātais var tikt izmantots pret viņu, kā arī persona ir informēta par sekām par apzināti nepatiesas liecības sniegšanu, otrkārt, personas sniegtās ziņas ir uzskatāmas par liecību, treškārt, liecība ir nepatiesa, ceturtkārt, nepatiesas liecības sniegšana ir bijusi apzināta (*Senāta 2024. gada 21. jūnija lēmums lietā Nr. SKK-19/2024*).

[30.1] No lietas materiāliem redzams, ka /Persona C/2020. gada 29. oktobrī parakstījis paziņojumu par tiesībām, tai skaitā sniegt patiesas liecības un 2025. gada 23. maijā tiesas sēdē apsūdzētajam atkārtoti izskaidrots, ka, izvēloties tiesības liecināt, ir pienākums sniegt patiesas liecības, jo apzināti nepatiesu liecību sniegšana var tikt atzīta par atbildību pastiprinošu apstākli, nosakot piemērojamā soda mēru notiesājoša sprieduma gadījumā.

[30.2] Tā kā /Persona C/nav aprobežojies vienīgi ar sava vainīguma noliegšanu, bet ir sniedzis liecību par kriminālprocesā pierādāmajiem faktiem, tad atbilstoši Senāta 2025. gada 28. marta lēmumā lietā Nr. SKK-176/2025 izteiktajam šāda liecība ir pakļaujama prasībai liecināt patiesi.

[30.3] Tādējādi situācijā, kad apsūdzētais /Persona C/ bija informēts par apzināti nepatiesas liecības sniegšanas sekām un viņa sniegtās ziņas par faktiem neatbilst notikumu faktiskajiem apstākļiem. Proti, nopratināts kā aizturētais, /Persona C/ 2024. gada 13. oktobrī apzināti sniedza nepatiesu liecību, noliedzot, ka būtu sazinājies ar savu sievu /Persona D/ laikā, kad atradās ieslodzījuma vietā. Viņš norādīja, ka pēdējo reizi ar /Persona D/ esot sazinājies 2024. gada maijā.

[30.4] Savukārt, nopratināts kā aizdomās turētais 2024. gada 14. oktobrī, /Persona C/ atkārtoti sniedza apzināti nepatiesu liecību, apgalvojot, ka nav lūdzis /Persona E/ nosūtīt ziņu /Persona D/, kā arī, ka nav sazinājies ar /Persona D/ sociālajā tīklā*Instagram*, jo tas, atrodoties ieslodzījuma vietā, neesot iespējams. Tāpat savā 2024. gada 17. oktobra rakstveida liecībā, kas adresēta tā brīža procesa virzītājai – /amats/ /Persona T/ – apsūdzētais apzināti nepatiesi norādīja, ka viņam, atrodoties ieslodzījumā, nebija piekļuves internetam un sociālajiem tīkliem.

Fakts, ka liecības sniegtas apzināti nepatiesas, izriet no paša apsūdzētā tiesas sēdē rakstveidā sniegtajām liecībām. Tajās apsūdzētais atzina, ka, atrodoties ieslodzījuma vietā, viņam bija piekļuve internetam un sociālajiem tīkliem *Facebook* un *Instagram*. Tāpat viņš atzina, ka bija lūdzis paziņu /Persona E/ nosūtīt ziņu /Persona D/ ar aicinājumu ieiet*Instagram*, kā arī apstiprināja, ka ar /Persona D/ sazinājās šajā sociālajā tīklā, lai gan iepriekš to kategoriski noliedza.

Papildus tiesa ņem vērā, ka noziedzīgo nodarījumu rezultātā nekādas smagas sekas nav iestājušās un nodarījums pēc Krimināllikuma 130. panta trešās daļas 6. punkta izdarīts gandrīz pirms sešiem gadiem.

[31] Tādējādi, izvērtējot visus lietas apstākļus kopumā, tiesa uzskata, ka sods apsūdzētajam nosakāms zem vidējās panta sankcijas robežas un, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piemērojams daļējas sodu saskaitīšanas princips, kas, tiesas ieskatā, nodrošinās taisnīga un apsūdzētā personībai atbilstoša soda noteikšanu.

[32] Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanā /Persona C/ ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks.

[33] Drošības līdzekļi -nodošana policijas uzraudzībā un aizliegums izbraukt no valsts /Persona C/ grozāmi uz apcietinājumu, apcietinot viņu tiesas sēžu zālē.

[34] Kriminālprocesā cietušās /Persona D/ pārstāve, zvērināta advokāte Ilona Sipjagova par noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 130. panta trešās daļas 6. punkta pieteica morālā kaitējuma kompensāciju par fiziskām ciešanām 5000*euro* un morālām ciešanām 5000 *euro*, kopā 10 000 *euro* un par noziedzīgo nodarījumu

pēc Krimināllikuma 168.[1] panta pieteica kaitējuma kompensāciju 2000 *euro*, kā arī materiālā kaitējuma kompensāciju par juridiskās palīdzības sniegšanu 1227,50 *euro* (lietas 2. sējuma 243.-244. lapa).

Pieteikumā norādīts, ka brīdī, kad apsūdzētais vērsās pret /Persona D/, starp viņiem pastāvēja tuvas, intīmas attiecības. Vardarbība pret /Persona D/ tika vērsta publiskā vietā, mazgadīga bērna klātbūtnē un citu personu klātbūtnē. Apsūdzētā darbību rezultātā cietušajai tika nodarīti miesas bojājumi, tika nodarītas fiziskas ciešanas (sāpes) un morālas ciešanas, pazemojums, ko izjuta: (1) ka vīrietis fiziski aizskar viņu kā sievieti; (2) aizskārums nāk no personas puses, ar kuru ir intīmās attiecībās; (3) izjūtas, ka ir neaizsargāta; (4) tika ierobežota viņas rīcības brīvība; (5) ilgstoši bija jāslēpj miesas bojājumi no apkārtējiem, (6) viņas fiziska ietekmēšana notika publiski, to novēroja citi cilvēki; (7) ietekmēšana notika mazgadīga bērna acu priekšā; (8) baiļu sajūta, kas radīja bezmiegu, trauksmi un nomāktību; (9) kauna sajūta no tuviniekiem.

Kurzemes rajona tiesa 2024. gada 26. aprīlī lietā Nr. 3-12/05044/24 pieņēma lēmumu, nosakot pagaidu aizsardzības līdzekļus pret vardarbību un virkni aizliegumu /Persona C/, tostarp liegumu sazināties tieši vai pastarpināti ar cietušo, aizliegumu tuvoties viņai u.c. Tiesas pieņemto lēmumu /Persona C/ pārkāpa atkārtoti, neskatoties uz to, ka viņam jau bija celta apsūdzība pēc Krimināllikuma 168.[1] panta. Ar savu rīcību apsūdzētais nodarīja psihiskas un garīgas ciešanas, kas dod pamatu cietušajai pieteikt kaitējuma kompensāciju.

[35] Lemjot jautājumu par kaitējuma kompensācijas pieteikuma pamatotību, tiesa ņem vērā Civillikuma 1635. pantā noteikto, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Ja minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas [..] veselību, [..] vai pret ģimeni, [..], pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Kriminālprocesa likuma 351. panta pirmajā daļā norādīts, ka pieprasītās kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām tikai jānorāda.

Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes, un kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta atlīdzība, kura apsūdzētajam jāmaksā cietušajam, lai izlīdzinātu negatīvo ietekmi uz cietušā psihi un novērstu ar likumpārkāpumu radītās ciešanas. Morālā kaitējuma kompensācijas piedziņa naudas izteiksmē konkrētā gadījumā atzīstama par gandarījumu, kad par pārciesto cietušais var saņemt atlīdzinājumu, kas viņam kaut nedaudz ļautu aizmirst notikušo un sajust gandarījumu.

Vadoties no visiem konstatētajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka cietušajai nenoliedzami ir nodarīts morālais kaitējums un radītas fiziskas sāpes. Apsūdzētā darbību rezultātā cietušajai ir radīti psiholoģiski negatīvi un emocionāli smagi pārdzīvojumi.

Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu smagumu, veikto darbību raksturu, viņa mantisko stāvokli, ka ir darbspējīgā vecumā un spēj pilnvērtīgi iesaistīties darba tiesiskajās attiecībās.

Izvērtējot pieteikumā izklāstītos argumentus, kā arī ņemot vērā tiesu praksi konkrētajā jautājumā, tiesa nonāk pie pārliecības, ka cietušajai par morālo aizskārumu kompensācijas summa pēc Krimināllikuma 130. panta trešās daļas 6. punkta ir nosakāma 2000 *euro*, bet pēc Krimināllikuma 168.[1] panta - 1000 *euro*, kas būtu uzskatāms par taisnīgu un adekvātu aizskārumam, tā smagumam, sekām, noziedzīgo nodarījumu un to izdarīšanas apstākļiem, kā arī apsūdzētā personībai. Pārējā daļā par 9 000 *euro* kaitējuma kompensāciju par morālām un fiziskām ciešanām šajā kriminālprocesā tiesa nolemj nenoteikt, atstājot cietušajai tiesības prasīt radītā kaitējuma atlīdzināšanu civiltiesiskā kārtībā.

Vērtējot pieteikumu par materiālā kaitējuma par 1227,50 *euro* piedziņu, kas sastāv no izdevumiem par advokātes sniegto juridisko palīdzību, tiesa atzīst, ka kaitējuma pieteikums ir apmierināms pilnībā, jo izdevumus apstiprina lietā iesniegtie rēķini un maksājuma uzdevumi (lietas 2. sējuma 254. lapa, 4. sējuma 35., 92., 93., 188. lapa) un nepieciešamība nolīgt advokātu cietušajai radās apsūdzētā noziedzīgās rīcības rezultātā.

[36] Pirmstiesas procesā un tiesā apsūdzētajam aizstāvības nodrošināšanai piedalījās zvērināta advokāte Iveta Ļaksa, kurai saskaņā ar iesniegtajiem paziņojumiem par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu krimināprocesā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 84. pantu un Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" pienākas samaksa attiecīgi 1432,50 *euro*.

Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85. pantā paredzētos gadījumus apsūdzētā /Persona C/ atbrīvošanai no samaksas par aizstāvību un uzskata, ka minētie izdevumiatbilstoši Kriminālprocesa likuma 368. pantam ir piedzenami no apsūdzētā, nosakot kaitējuma kompensācijas un procesuālo izdevumu labprātīgas atlīdzināšanas termiņu.

[37] Attiecībā uz lietiskajiem pierādījumiem tiesa uzskata, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmajai daļai spēļu konsole "XBOX ONE S" atdodama /Persona J/, spēļu konsole "Sony Play station 3" atdodama /Persona C/, nosakot rīcību to neizņemšanas gadījumā.

[38] Lietai pievienotie kompaktdiski ar informāciju saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 235. pantu kā dokumenti atstājami glabāties pie krimināllietas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 514. un 530. pantu, tiesa

nosprieda

/Persona C/atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 168.[1] panta un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (viens) gadu.

/Persona C/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 130. panta trešās daļas 6. punkta un sodītar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņi) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, sodus daļēji saskaitot, /Persona C/noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (viens) gadu 2 (divi) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanā /Persona C/ ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2024. gada 13. oktobra līdz 2025. gada 7. maijam (6 (seši) mēneši 25 (divdesmit pieci) dienas).

Noteikt, ka izciešamais sods /Persona C/ ir brīvības atņemšana 7 (septiņi) mēneši 5 (pieci) dienas.

Drošības līdzekļus - nodošana policijas uzraudzībā un aizliegums izbraukt no valsts - /Persona C/ grozīt uz apcietinājumu. Apcietināt /Persona C/ tiesas sēžu zālē.

Piedzīt no /Persona C/par labu:

1) /Persona D/ materiālā kaitējuma kompensāciju 1227,50*euro* (tūkstotis divi simti divdesmit septiņi *euro* un 50 centi) un kaitējuma kompensāciju par morālām un fiziskām ciešanām 3 000 *euro* (trīs tūkstoši *euro*), pārējā daļā par 9 000 *euro* (deviņi tūkstoši *euro*) kaitējuma kompensāciju par morālām un fiziskām ciešanām šajā krimināprocesā nenoteikt, atstājot cietušajai tiesības prasīt radītā kaitējuma atlīdzināšanu civiltiesiskā kārtībā;

2) valstij procesuālos izdevumus 1432,50 *euro* (tūkstotis četri simti trīsdesmit divi *euro* un 50 centi) par advokātes apsūdzētajam sniegto juridisko palīdzību pēc norīkojuma.

Noteikt termiņu kaitējuma kompensācijas un procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai - 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas un uzlikt par pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Lietiskos pierādījumus, kas glabājas pie krimināllietas, - spēļu konsoli “XBOX ONE S” -atdot tās īpašniekam /Persona J/; spēļu konsoli “Sony Play station 3” – atdot tās īpašniekam /Persona C/ pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Noteikt, ja divu mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas lietiskā pierādījuma īpašnieks vai likumīgais valdītājs nav izņēmis attiecīgo lietisko pierādījumu, šis lietiskais pierādījums tiek realizēts.

Lietai pievienotos 3 (trīs) kompaktdiskus kā dokumentus atstāt glabāties pie krimināllietas.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Procesa dalībnieki 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas, 2025. gada 4. decembra, var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Saīsinātais spriedums stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Ja tiek sagatavots pilns spriedums, to var pārsūdzēt 10 (desmit) darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesai, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2026. gada 2. jūnijs.

Tiesnese (personiskais paraksts) O.Macpane